

"Υστερό" από λίγες μέρες, ένας θείος τους ήρθε από την Αθήνα, τα περιμάζωσε και τά πήρε μαζί του. Έτσι, έχασα το φύλο μου και δὲν άκουσα πώς νά γίνεται λόγος γι' αυτόν.

Τά χρόνια περινόσαν. 'Ετελείωσα κι' έγώ το Γιγινάσιο, ήρθα στην πρωτεύουσα, φοιτητής, με πόθους και διειρά. Περιποιήσαντας δάμασις της Αθήνας και χάζευα, χάζευα... "Όλα μου φάνονταν όμως —οι γυναίκες, οι βιτρίνες, τα μεγαζα, τά... πρωτογραφεία δια την πόλη χρονοφόρως τοῦ μυστηρίου. Και ήμουν πρώτος και καλλιτερός στις γιορτές του Σταδίου και σέ... Ήσε παντηνύρι.

Τήν Πρωτοχρονιά έπήγα στήν πλατεία της Μητροπόλεως νά ίδω την παράτα.

"Έρχόνταν τά διάφορα στρατιωτικά σώματα, με σάλπιγγες και τύμπανα, και η Μοναχή χτυπούσε το θυρίο του χαιρετισμού..."

"Υστερό, από την 'Οδον Ειναγγελιστρίας, πρόβατης, με το ωυθυμικό τους βήμα, έφηβος και νέοι καμαρωτοί, σφιγμένοι στην κομψή τους στολή, με τές κίτρινες σταλέτες τους, το κίτρινο λοφίο, γαντοφορεμένοι, σωβαροί. Περινόσαν μιτροστά μου. "Εξαφνα, έβαλα μιά φωνή:

— Τέλο!.... Τέλο!

Έλχα ίδει το φύλο μου! "Ανάμεσα σε τόσους είχα ξεχωρίσει το φύλο μου! "Ηταν ο πρώτος δεξιά, στήν πέμπτη τετράδα... "Ο Τέλος έγύρισε λίγο το κεφάλι, κατάκαντας νά ίδη πούς τού έφωναξε, μετάν μπορούσε γιατί ήταν αναγκασμένος νά προχωρήσῃ.

Στήν Πλατεία, στήν παράταξη, τήν ώρα που στήν έπειτησαν διάβαζαν τη Δοξολογία, κατώθισσαν νά πλησάσσου τους Εὐελπίδες, και νά τού μάλισθον. 'Ο Τέλος έδειξε μεγάλη χαρά, συγκινήθηκε πού με είδε. "Ηταν πάντα ένα παιδί στήν καρδιά, άλλα και τί ώραίσ εφηβος είχε γίνει! Πώς άστραφτε ή νιότη του στήν κατακαΐνουργη στολή, ή άλητην 'Απολλώνια δμοφράτα του, με τό αίώνιον χαμόγελο σε κέντα τά κείνη πού θά ταλέγεις κοριτσίστικα, στά μάτια πού ήταν γεμάτα από φώς ψυχικο!....

— "Ωστε θά γίνης άξιωματικός, Τέλο; τὸν έρωτησα. Θυμάσαι πού τολέγεις;....

— Ναι, και θά πάω στήν πόλεμο, έσυμπλήρωσε τήν παλιά, παδιάτικη φράση....

"Άπο τήν ήμέρα κείνη, είδα πολλές φορές το φύλο μου. Μάλιστα τόν έβλεπα ταχτικά τίς Κυρωμάδες, όταν είχε ξέσδο και.... δέν είχε φαντεύοι με καμιά κατέλλα. "Απειρες ήταν οι καπακτήσεις του στό αισθητικότατο έπιπλο.

— Τά κορίτσα θά σε φιλούν έκει, τού είτα κάτωτε, δείχνοντας τό μελαντού σημαδάυ το φυδούν.

— Και κεί και παντού, μού άταντησε, χαμογελώντας.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια. 'Ο Τέλος 'Αγαπηρής τέλειωσε τή Σχολή και βγήκε άνθυπολοχαγός. Τό γλεντίσαμε τό πρώτο γαλόνι του... "Αξαφνα, τήν έχασα πάλι. Τά περιστατικά τής ζωής μᾶς έχωνταν. "Έχει πολλούς δρόμους δ κόσμοι....

"Ένα πονί —ήταν ο έποκη τών στηλών άγαντων στήν άλιτρωτη Μακεδονία — οι άθηναίκες έφημερίδες έγραφαν μιά θλιβερή ειδηση, πού είχε θεί από τη Μακεδονία βούνο: Βούλγαροι καρυτατήδες έπιπαν με ματαπετσά ένεαν: 'Ελλήνας άρχηγός την παρατακούν σώματος, τόν έδεισαν ποιητάγκωνα 'και ποικιλοτρόπως βασανίσονται και έξεντελλίσονται αντόν, τόν περιέφεραν από χωρίους είς χωρίους μέχρι Στατιστής, όπου πέλασε, άσφος τόν έφρονευσαν, έκρεμασαν τό σώμα τού από τόν δένδρον...».

Οι έφημερίδες έδημοσίευναν και τήν είλιντα του, με σπολή διτλωρηγού. Και ήταν ω καπετάν Τέλος "Αγαράς —ήταν ο Τέλος 'Αγαπηρής, που είχε παραπτήσει από τό Στρατό γιά νά λάβη μέρος στήν άπολυτρωτικό άγνων, με λίγα διαλεχτά παλληκάρια. "Ηταν ο φύλος μου, πού είχε πάει στήν Πόλεμο....

Γράφτηκαν τότε πολλά γιά τήν έξαιρετήν δμοφράτα τού ενεαρού ήμων, γιά τήν ένθυσιασμό του, και προσάντων γιά τήν τραγικό τόν θάνατο. Μέ 120 μαχαιριές πρόπτευαν οι Βούλγαροι τό κορμί του. "Ιδο τό μαρτύριο τού 'Αγιον Σεβαστιανού. Και ή 'Ελληνηκή Ψυχή έφερε....

Τέλο, πέφασαν από τότε 25 χρόνια... Ελκοστέντε χρόνια σαπίζει τό αιθέριο κορμό σου μέσα στή γης. Και σήμερα δ νοῦς μου, γινοντάντας στά περασμένα, ρίχνει έπάνω στό έλεινθρο χώμα σου, με συγκαντημένη καρδιά, με δασορυθμένα μάτια, ρίχνει τό χρυσολόνιον τής φιλίας. Και ή σηνή μου περιπτέτει κοντά σου, μέσα στήν Παράδεισο τών ψυχών; Ωστε τόν καρό πού πηγαίνουμε πλάτι—πλάτι στήν 'Ανατυλώτη έξοχή, τραγουδώντας τό σχολικό μας τραγούδι, πού μαλούσε κι' αυτόδ γιά ένα χαμόγελο:

Τό δάσος δροσάστο
δδώ μειδιά,
στά δεντή—άποκάτω
κοιμάται σκιά....

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

B. Z.

Φυσιογνωμία πού έπφράζει ειλικρίνεια και θέλησην, ώρασα μάτια. Πολλή «ευτοπενξιά», πού φανερώνει τήν εύγενική οίκογνην τής. 'Εκλεκτή κυρία και στανια μητέρα, προνόμιο, γιά τό δόπιο μπαρεί κανείς ν' άναφέρη τήν παρουσία «τό μηλο, κάτω διπό τήν μηλιά θά πεστη, γιατί πράγματι ή μητέρα της, έπτος τού ίτι έχει δοξάσει τά έλληνικά γράμματα, είνε και έξαιρετης στοργής μητέρα. Παρευρίσκεται στής πλέον έπιστημες δεξιώσεις και θά την διεκρίνεις άπολητη σωταριτικότης, ήν δὲν διεφανέτο είς αυτήν κάποια δόσης σωματικού.

II MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τό παρελθόν Σάββατον δεξιώσις παρά τῷ κ. καὶ τῇ κ. 'Οδ. Μαζίνι.

— Τό σπίτι θαῦμα διασκομητικής. "Ενα χώλι μὲ θαυμάσια επιπονήσεις και έπιπλωσιν 13ον αιώνος.

— Επίπλωσις γραφείου, αιθουσής και τραπεζαρίας 'Αγγλικού στύλου.

— Παρειρέθησαν κ. καὶ κ. Σοφούλη, αἱ κινίσια Α. Μιχαλοπούλου, Ζάνα, 'Αργυροπούλου, 'Απ. 'Αλεξανδρῆ, Βουλούπη, Μαρη, Π. Τολαρέω, Γ. Καφανάρη.

— Προεβενταὶ Ιταλίας, Ρουμανίας, 'Αγγλίας, Γαλλίας, Τοροζίας, Γερμανίας, Πολωνίας και αἱ κινίσια Μπαστιανή, Ρασπάνο, Ραμψωπη, Κλεμάν Σιμόν, 'Ενις Μπέν, Γιούργεβτς, 'Αιγανέλον.

— Επιτεφαμένος 'Ελλεβίτας και ή κ. Ζενί, κ. καὶ κ. Χειμερλάϊν, κ. καὶ κ. Φισέο, κ. καὶ κ. Καρδινά, κ. καὶ κ. Βάλτερ, ή κ. Τύρκη.

— Στήν κομψή ελότια διασκρίνομεν μερικές τών ώρωντέρων κυριῶν και δεσποινίδων.

— Επίσης παρενέθησαν κ. καὶ κ. Δ. Δηληγάνην, κ. καὶ κ. Πεσματζόγλου, κ. καὶ κ. Διομήδη, κ. καὶ κ. Τσουθερού, ή κ. Δεμέστιχας, κ. καὶ κ. Σπ. Λοβέρδου, δες Λοβέρδου, κ. καὶ κ. 'Επ. Χαλιάνου, δ. κ. Πάλης, κ. καὶ κ. Βαφειάδη, κ. κ. 'Εξηπτάρης, κ. καὶ κ. Λιβεράτου, ή κ. Κύρου, δ. κ. Κλ. Γεωργιάδης, κ. κ. καὶ δις Χατζηγεράκου, κ. καὶ κ. Καμπά, κ. καὶ κ. Μαζκά, κ. καὶ κ. Φραγκῆ, αἱ κινίσια Καρδιόστηφα, 'Ηλιάσκου, Πετρίτση, ή κ. Αθανασίδης, κ. καὶ κ. Κασσοβέθη, δ. κ. 'Ανδρεάδης, κλπ.

— Ή αιθουσα τού μπριώς πολὺ ευχάριστη, παραπλεύρως μιτάρι.

— Ρεβεγκόν παρό τῷ κ. καὶ τῇ κ. Αἴν. Πιζάνη.

— Η οίκοδεσποινα, έκτάκτη συμπαθής, έφερε τουαλέτταν μαύρην βελούδινην μέ ασημένια μανίκια.

— Κόδμος πολύς, αφθονή νεολαία, μεγάλο κέφι.

— Εἰς τάν πάτομα πτανθαρά και πολλά τραπέζια μπριώς. Εἰς τάς τάχι αιθουσάς χορδής και συντέ πλονειταντον.

— Διαχρινόμεν κ. καὶ κ. Ρούπου, κ. καὶ κ. Θ. Λεπατσᾶ, κ. καὶ κ. Λ. Σκλένδερ, κ. καὶ κ. Λ. Σκλένδερ, κ. καὶ κ. Ν. Τρικούπη.

— Τάς δας Δ. Καραϊσάκη, αιθερίας εύθυνης, μὲ μπλέ τούλινην τουαλέτταν, Τζίνη μὲ μπλέ κοπενάγη, Πασταλούκη μέ απόποι.

— Διαχρινόμεν επίσης κ. καὶ κ. Παντελίδου, κ. Κιτσίκην, Στρατηγὸν Νικολαΐδου, κ. Χατζανέτη, κ. Γ. Μαζκάν, κ. Νοταράν, κ. καὶ κ. Λ. Τσουκαλᾶ, κ. καὶ κ. Γ. Γκαλιστρα, κ. καὶ κ. Κ. Μεταξᾶ, κ. καὶ κ. Αγ. Ταπετούλων τάς κινίσια Πετούλη, Διμιαλά, Περόγλου, Κατσιογάνην, κ. καὶ κ. Ι. Μπούτουλη.

— Μέσα στήν καριοτομένη νεολαία διασκρίνομεν δα. Κ. Λεπατσᾶ, μὲ μαυραίαν τουαλέτταν από ρόξ τούλι και βέστα σατέν μπετριλάν, δα. Ούν-ς μὲ μαύρα, ωραϊστάτη, δα. Νοταρά, σπανιας κομψήτης και χάριτος, μὲ μπλέ, τούς κ. κ. Παταλούκαν, Γ. Ράλλην, Μ. Πουηρή, κ. καὶ κ. Πουηρή, κ. καὶ κ. Χαρούλαν.

— Επάκτιος κοινιάι αι δες Λαγουδάκη μὲ αστρα και Μεζίκη μὲ φράσ.

— Εμφανίεις αριστοτελείας ή κ. Κιτσίκη μὲ τουαλέττα απλουστήν ιαντανάκη, παραποτάτην δαντέλλα, σχηματιζούσαν σειράνη από βολανάκια, ή κ. Ματζίνη μὲ μαύρη και ασημένια τουαλέττα, ή κ. Παταγωραγακοπόλουν μὲ μαύρο σύνολον.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Τή είκον τού την σημερινού μας έξωφύλλου είνε έργον τού Γάλλου ζωγράφου Ζεφρούά, περιγρήμων γιά τούς παριμένους από τήν παδική ζωή πίνακάς του, φέρει δὲ τόν τίτλο «Ο Τιμωρημένος Μαθητής».

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Δημ. Ράμφος, έμπορος πατέτης, και ή δινες Φανή Σκρετεπού, έμηντσηνθοσαν. Τούς εύζημα ταξειδίαν τήν στέψιν.

K. Δ.

ΕΚΥΚΛΑΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ 1932

Κεμφό, πολύχρωμο, πλουσίως εικονογραφημένο, μοναδικό, απόκτημα γιά τήν σιλούετταν.

Στό δέρτενόν τού Μπούκετον συνεργάζονται οι κ. κ. Γρ. Σενόπουλος, Π. Χόρη, Αίγαλια Στ. Δάφνη, Στέφ. Δάφνης, Μένος Φιλήντας, Σωτ. Σκίλης, Θ. Βελλιανής, Παύλος Νιεβάνας, Κλέων Ηαράρχος, Σταυ. Σταυ., Στρατής Δούνας, Λ. Ποσφόρδας, Χάρης Σταματίου, Ρώμως Φιλύρας, κλπ. κλπ. Επίσης δημοισεύονται άνεκδοτα έργα τών Α. Παπαδιαμάντη, 'Ανδρέα Καρκαβίτσα, Κώστα Κρουστάλη, Γ. Βάκουν, κλπ. κλπ.